

अकृतं. — २७ तत्तद्भवति AM. — ३३ अधिदैवतं D. (?). — ३४ मृत्युराप्तवदिति
A. आप्नुवत् D. — ४. १ and २ विभर्ति AM. —

Adhyāya ५. १. ३ and १५ पाण्डुर° AM. पाण्डुर D. — ७ विषासंहिरिति
A. — १५ क्षत्रियानुपेया° A. — १७ अन्तर्हृदयं D. (!). — १८ यदा निगृह्णाति
A. — १९ स्वप्नया D. — २. २ स्यूणा is here oxytonon, whereas at १. ३. ७.
paroxytonon. — ६ भ्रूद्वाज, जमदग्निरि°, वसिष्ठकश्यपाव° AM. Read: व-
सिष्ठक°. — ३. ५ अधिदैवतं D. (?). — ४. १ Are we to read उद्यास्यन्त्रा? —
४ व्याचक्षाणस्य AM. — ५ We expect मैत्रेय्यात्मनो. — ७ भवति? — १०
निःश्वसितं D. — ११ स्पर्श is here and ७. ३. १२. oxytonon, whereas paro-
xytonon at ६. २. १. — ५. १५ समर्थिता A. — २० वैजवापा° R. (*) — ibid.
वैष्ट्युरे° A. — २१ वैजवापा° R. — ibid. जंघनेरौपजंघनि° R. — २२ विदर्भा-
कौण्डि° A. — ibid. स्वयंभू R. — ibid. ब्रह्मणे नमः AM. The coincidence
of both these mss. in all the other strange accentuations of the *vaṇṣa*
as given in the text is a thorough one: this observation refers also to
both the later *vaṇṣas*.

Adhyāya ६. १. १ and ११ कृतिभिर्य° AM. — १० दीप्यतः इव AM. —
१२ व्यानः शस्या A. — २. २-४ गृहीतो unaccented AM. — १ गृहीतस्त्वचा
AM. — १४ वैत वेदि A. Read: वैतस्य वेदि°. — ibid. घट्टचतुः unaccent.

(*) For the three *vaṇṣas* I have made use of the *Rishitarpaṇa* (R.) in Chambers 736 (see my *Verzeichniß der Berliner Sanscrit-Handschriften* nro. 206. p. 46.): though the accents are not given in the ms., the little work is still of some importance as confirming the readings themselves and moreover as showing the importance attached in later times to the *vaṇṣas*, whose recital is here forming even a part of the ritual, and the care taken by the *Brāhmans* to preserve them with their original readings.